

Súd: Okresný súd Trebišov
Spisová značka: 7T/34/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7914010168
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 10. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Bujňák
ECLI: ECLI:SK:OSTV:2014:7914010168.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trebišov samosudcom JUDr. Ladislavom Bujňákom, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 21. 10. 2014 v Trebišove, takto

r o z h o d o l :

Obvinený O. A. U. C. U. L. T., G.. XX. X. XXXX v Trebišove, trvale bytom N. XX, okres Trebišov, zamestnaný v TOPFARM s.r.o. Malý Ruskov ako robotník,

s a u z n á v a z a v i n n é h o , ž e

odo dňa 9. 12. 2012 až doposiaľ odmieta maloletú dcéru A. A., G.. XX. X. XXXX, odovzdať jej matke T. A. aj napriek tomu, že predbežným opatrením Okresného súdu Trebišov sp. zn. 8P/224/2012 zo dňa 15. 8. 2012, vykonateľného dňa 15. 8. 2012 a právoplatného dňa 6. 9. 2012, bolo rozhodnuté o úprave styku otca s dieťaťom, a to tak, že otec je oprávnený stretávať sa s maloletým dieťaťom každý párný týždeň v mesiaci v utorok v čase od 15.30 hod. do 18.30 hod., vo štvrtok v čase od 15.30 hod. do 18.30 hod. a každý nepárny víkend od piatka v čase od 15.30 hod. do nedele do 19.00 hod. s tým, že maloleté dieťa si prevezme od matky pred bytom matky a vráti ho matke v určený čas pred bytom matky, kde obvinený predmetné rozhodnutie nerešpektuje a dcéru A., ktorá sa odo dňa 9. 12. 2012 až doposiaľ nachádza v mieste jeho trvalého bydliska v N.T. Č.. XX, opakovane odmieta odovzdať matke, hoci mu za jeho konanie uznesením Okresného súdu Trebišov sp. zn. 15Em/1/2013 zo dňa 11. 3. 2013, právoplatným dňa 8. 1. 2014, bola uložená pokuta vo výške 200,- Eur,

teda

- po tom, čo sa proti nemu bezvýsledne použili opatrenia v občiansko-súdnom konaní smerujúce k výkonu rozhodnutia súdu, maril výkon predbežného opatrenia uloženého v občiansko-súdnom konaní, vo veciach starostlivosti súdu o maloletých,

čím spáchal

- prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 349 Trestného zákona.

Za to sa odsudzuje :

Podľa § 349, § 36 písm. j/, l/, § 38 ods. 3, § 56 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona na peňažný trest vo výške 250,- Eur (dvestopäťdesiat eur).

Podľa § 57 ods. 3 Trestného zákona pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, ukladá náhradný trest odňatia slobody v trvaní 3 (tri) mesiace.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Trebišov podala dňa 25. 3. 2014 na tunajší súd obžalobu na obvineného O. A. pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 349 Trestného zákona.

Samosudca doručil podanú obžalobu všetkým stranám s poučením a výzvou na vyjadrenie a následne v zmysle § 241 ods. 1 Trestného poriadku preskúmal podanú obžalobu a podľa jej obsahu a obsahu spisu zistil, že prichádza do úvahy postup na rozhodnutie podľa § 241 ods. 1 písm. j) Trestného poriadku, teda vydanie trestného rozkazu v tejto veci. Trestným rozkazom zo dňa 5.6.2014 bol obvinený uznaný za vinného a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní jedného roka, výkon ktorého bol podmienene odložený na skúšobnú dobu v trvaní dvoch rokov. Proti tomuto trestnému rozkazu podal obvinený včas odpor prostredníctvom svojej obhajkyne, čo do viny i trestu.

V dôsledku podaného odporu zo strany obvineného nariadil dňa 3.9.2014 samosudca hlavné pojednávanie na deň 21.10.2014. Na uvedenom hlavnom pojednávaní bol obžalovaný vypočutý, pričom prehlásil, že trvá na podanom odpore. Preto po prednesení obžaloby zo strany prokurátora bolo obžalovanému umožnené, aby v zmysle § 257 Trestného poriadku, učinil vyhlásenie, či sa cíti byť vinný, nevinný alebo nepopiera spáchanie skutku. Vzhľadom na skutočnosť, že sa k spáchaniu skutku v celom rozsahu priznal a prokurátor navrhol prijať jeho vyhlásenie, samosudca uznesením toto vyhlásenie prijal a preto sa dokazovanie, pokiaľ ide o vinu obžalovaného, nevykonávalo.

Samosudca preto vykonal dôkazy súvisiace s uložením trestu, prípadne ochranného opatrenia.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadol na skutočnosť, že sa jedná o osobu bezúhonnú, pričom z odpisu registra trestov bolo zistené, že doposiaľ nebol súdom trestaný.

Z charakteristiky z miesta trvalého bydliska, obce Egreš vyplynulo, že obžalovaný pracuje a žije s rodičmi, pričom má rozostavaný rodinný dom v obci Egreš. V obci sa správa slušne, jeho správanie nebolo prejednávané komisiou verejného poriadku.

Z pracovného posudku zamestnávateľa bolo zistené, že obžalovaný pracuje v spoločnosti TOPFARM s. r. o. ako robotník od 3.8.2010, na základe pracovnej zmluvy na dobu neurčitú. Jeho čistý mesačný príjem je 352,- Eur a svoje pracovné povinnosti si plní svedomite a nie sú mu vykonávané žiadne zrážky zo mzdy.

Pri určení druhu a výmery trestu s prihliadnutím na zabezpečenie jeho výkonu súd postupoval v zmysle § 34 Trestného zákona a prihliadol najmä na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku ako aj na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Súd vzal do úvahy taktiež poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, pričom na strane poľahčujúcich okolnosti boli zistené okolnosti a to že doposiaľ nebol súdom trestaný ako aj skutočnosť, že sa k spáchaniu skutku priznal. Priťažujúce okolnosti neboli zistené.

Z obsahu spisového materiálu ako aj z vykonaného dokazovania je nepochybné, že obžalovaný maril výkon úradného rozhodnutia tak ako je uvedené v obžalobe, teda predbežné opatrenie Okresného súdu Trebišov zo dňa 15.8.2012, sp. zn. 8P/224/2012. Bolo zistené, že toto predbežné opatrenie v čase rozhodovania súdu o vine a treste už nebolo účinné, keďže následným uznesením tunajšieho súdu bola mal. dcéra zverená do starostlivosti matky, v ktorej osobnej starostlivosti sa v súčasnej dobe nachádza. Súd vzal do úvahy najmä pohnútku k spáchaniu tohto trestného činu a motív obžalovaného, ktorý uviedol, že vždy mu išlo len o zdravý vývoj a vývin dcéry a konal výsostne v jej záujme, nakoľko sa domnieval, že dcéra v spoločnosti matky nie je vychovávaná v súlade so všeobecnými spoločenskými zásadami. K tomuto konaniu ho viedli taktiež závery znaleckých posudkov, kde bolo konštatované, že v určitom období bol kontakt s matkou mal. dcéry nežiadajú, keďže táto matku odmietala. Súčasne však bolo konštatované, že do budúca bude potrebné postupne obnovovať návyk dcéry na oboch rodičov. Preto

súd vzal do úvahy tieto okolnosti na strane obvineného pokiaľ ide jeho pohnútku, resp. motiváciu k takému konaniu.

V tejto súvislosti však považuje súd za potrebné uviesť, že rešpektovanie a dodržiavanie úradných rozhodnutí je v demokratickej spoločnosti nevyhnutným predpokladom fungovania právneho štátu. Uvedené musí platiť aj v prípade, ak sa osoba, ktorá je povinná ho rešpektovať, domnieva, že dané rozhodnutie je nesprávne, nezákonné a pod. V danom prípade sa obžalovaný dopustil marenia výkonu úradného rozhodnutia a skutočnosť, že nesúhlasil s rozhodnutím súdu, resp. že ho považoval za nesprávne z jeho pohľadu, pokiaľ ide o výchovu a starostlivosť mal. dcéry, nezakladá dôvod, aby takéto rozhodnutie nerešpektoval. Týmto svojím protiprávnym konaním (aj keď podľa jeho tvrdení išlo o konanie v čo najlepšom záujme mal. dcéry) sa dopustil prečinu kladeného mu za vinu, aj keď z hľadiska určitej empatie a vcítení sa do jeho pozície, súd sčasti chápe jeho konanie, počas ktorého si plne uvedomoval, že nie je správne, no na strane druhej je povinnosťou každého občana rešpektovať a dodržiavať zákonné pravidlá v demokratickej spoločnosti.

Čo sa týka druhu trestu, súd sa v tejto časti stotožnil s názorom obhajcu obžalovaného a dospel k záveru, že v danom prípade z hľadiska individuálnej, ale aj generálnej prevencie, nie je potrebné ukladať trest odňatia slobody a pre naplnenie účelu trestného konania sa ako vhodné javí uloženie peňažného trestu vzhľadom na povahu spáchaného prečinu a možnosť nápravy páchatel'a, ako aj osoby obžalovaného. Pokiaľ ide o výšku trestu, súd vzal do úvahy osobné, majetkové a zárobkové pomery obžalovaného a uložil mu peňažný trest vo výške 250,- Eur, pričom obligatórne mu uložil náhradný trest odňatia slobody v trvaní 3 mesiacov pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený.

Záverom súd dodáva, že je nepochybné, že konflikt medzi rodičmi mal. dcéry A. je dlhodobého charakteru, ich pohľad na výchovu a starostlivosť o dcéru je diametrálne odlišný a nezhodnú sa ani na základných veciach. Toto konštatovanie dokazuje taktiež množstvo súdnych konaní vedených na tunajšom súde, pričom mnohé z nich nie sú právoplatne ukončené a je predpoklad, že aj v budúcnosti bude prebiehať množstvo ďalších súdnych konaní. Aj napriek tomu, že úlohou súdu v trestnom konaní nie je prioritne starostlivosť o maloletých (táto úloha prináleží iným oddeleniam v rámci delenia súdnej štruktúry a rozdelenia agendy), vzhľadom na ojedinelosť podobných prípadov v rovine trestnej, si konajúci súd neodpustí, aby pripomenul obom rodičom ich nenahraditeľnú úlohu pri výchove a starostlivosti o maloletú dcéru. Zo zistenia súdu vyplynulo, že takéto nezhody, pokiaľ ide o výchovu dcéry, nemajú pozitívny vplyv na jej zdravý fyzický, no najmä psychický vývoj a vývin a môžu mať nenapraviteľné následky v neskoršom veku dcéry. Preto bude úlohou oboch rodičov, aby sa v budúcnosti zamysleli nad krokmi, ktoré učinia pri ich vzájomnej komunikácii, pokiaľ ide o výchovu a starostlivosť ich spoločnej dcéry A..

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Košiciach.